NORAKSTS
Lieta Nr.142280112
(1-2801-12/41)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĒZEKNES TIESU NAMS

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rēzeknē 2012.gada 27.decembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis P.Novičenoks
ar tulci D.Bodži,

piedaloties sūdzības iesniedzējai *L.P.*, viņas aizstāvim *J.M.* un Valsts policijas pārstāvim *E.Š.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta sakarā ar *L.P.*, personas kods */personas kods/*, iesniegto sūdzību par Valsts policijas Latgales reģiona Ludzas iecirkņa 2012.gada 16.aprīļa lēmuma Nr.642-P atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 19.oktobrī Valsts policijas Latgales reģiona Ludzas iecirknī uzsākts kriminālprocess pret *L.P.* par noziedzīga nodarījuma pazīmēm, kas paredzēts Krimināllikuma 270.panta pirmajā daļā, t.i., par to, ka 2011.gada 18.oktobrī *L.P.* ap plkst. 10.40 */vieta/* sankcionētas kratīšanas laikā izrādīja pretošanos valsts policijas darbiniekam *J.B.*, kurš pildīja dienesta pienākumus, iesitot ar dūri cietušajam pa muguru un nodarot labās rokas plaukstas nobrāzumu.

[2] Ar Ludzas prokuratūras prokurora 2012.gada 12.janvāra lēmumu kriminālprocess izbeigts un materiāls nosūtīts *L.P.* saukšanai pie administratīvās atbildības par Latvijas

Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.[2]pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu. (*lietas lapa 14-18*)

[3] 2012.gada 14.februārī pieņemts lēmums par administratīvās lietvedības uzsākšanu pret *L.P.* par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.[2]pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, t.i. par maznozīmīgu miesas bojājumu nodarīšanu.

[4] 2012.gada 22.februārī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols par to, ka 2011.gada 18.oktobrī *L.P.* ap plkst. 10.40 */vieta/* izrādīja pretošanos valsts policijas darbiniekam *J.B.*, kurš pildīja dienesta pienākumus, iesitot ar dūri cietušajam pa muguru un nodarot labās rokas plaukstas nobrāzumu, tādējādi nodarot cietušajam *J.B.* tīšus mazsvarīgus miesas bojājumus, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.[2]pantā. (*lietas lapa 30*)

Izskatot administratīvā pārkāpuma protokolu, ar 2012.gada 22.janvāra lēmumu *L.P.* sodīta ar naudas sodu Ls 300 apmērā. (*lietas lapa 8*)

[5] Izskatot *L.P.* iesniegto sūdzību, augstāka iestāde 2012.gada 16.aprīlī ar lēmumu Nr.642-P (turpmāk – Lēmums) sākotnējo lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atstāja negrozītu, bet *L.P.* iesniegto sūdzību noraidīja.

[6] Par šādu Lēmumu sūdzību tiesā iesniedza *L.P.*, kura lūdz atcelt pieņemto lēmumu. Sūdzībā norādīts, ka *J.B.* nav pildījis dienesta pienākumus un tas ir atzīts ar lēmumu par kriminālprocesa izbeigšanu, turklāt sūdzības iesniedzēja norāda, ka nekādus miesas bojājumus cietušajam nav nodarījusi, bet lieta pret viņu ir uzsākta tikai uz personisku naidīgu attiecību pamata, kas pastāv starp sūdzības iesniedzēju un cietušo. (*lietas lapa 3-4*)

[7] Rakstveida paskaidrojumos tiesai iestāde iesniegto sūdzību neatzīst un lūdz to noraidīt. Iestāde norāda, ka lietā ir vispusīgi un objektīvi noskaidroti visi lietas apstākļi un noskaidrots, ka cietušais *J.B.* ir pildījis dienesta pienākumus, bet sūdzības iesniedzēja ir prettiesiski nodarījusi viņam mazsvarīgus miesas bojājumus, ko apstiprina visi lietas materiāli to kopumā. Šādu iemeslu dēļ nav pamata lēmuma atcelšanai. (*lietas lapa 27-29*)

[8] Tiesas sēdē sūdzības iesniedzēja un viņas aizstāvis iesniegto sūdzību uzturēja un lūdza atcelt Lēmumu kā nepamatotu, atkārtojot sūdzībā norādītos argumentus.

[9] Iestādes pārstāvis tiesas sēdē sākotnēji sūdzību neatzina, bet pēc lietas faktisko apstākļu pārbaudes atzina, ka Lēmums ir atceļams un lietvedība pārkāpuma lietā ir izbeidzama, jo uz sākotnējā lēmuma pieņemšanas dienu bija iestājies Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.pantā paredzētais administratīvā soda uzlikšanas noilguma termiņš, kas ir atzīstams par lietvedību nepieļaujošu apstākli.

Motīvu daļa

[10] Uzklausot tiesas sēdē sniegtos procesa dalībnieku paskaidrojumus un pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa nonāk pie slēdziena, ka Lēmums ir atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

[11] No lietas materiāliem secināms, ka pret sūdzības iesniedzēju bija uzsākts kriminālprocess par pretošanos policijas darbiniekam, kā rezultātā cietušajam *J.B.* tika nodarīti mazsvarīgi miesas bojājumi. 2012.gada 12.janvārī kriminālprocess pret *L.P.* izbeigts noziedzīga nodarījuma sastāva trūkuma dēļ un materiāls nosūtīts *L.P.* saukšanai pie administratīvās atbildības. Sākotnējais lēmums, ar kuru *L.P.* piemērots administratīvais sods, pieņemts 2012.gada 22.februārī.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.panta otrā daļa (redakcijā līdz 2012.gada 30.jūnijam) noteica, ja saņemts atteikums uzsākt kriminālprocesu vai kriminālprocess izbeigts, bet pārkāpēja rīcībai ir administratīvā pārkāpuma pazīmes, administratīvo sodu var uzlikt šā panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā (četri mēneši). Ja šā panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā nav iespējams noskaidrot visus apstākļus, lai varētu pieņemt lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, administratīvo sodu var uzlikt ne vēlāk kā mēneša laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par kriminālprocesa izbeigšanu. No minētām tiesību normām secināms, ka vispārīgais administratīvā soda piemērošanas termiņš ir ierobežots ar četru mēnešu termiņu, kas konkrētajā gadījumā iestājās 2012.gada 18.februārī. Šāds termiņš var tikt pagarināts par vienu mēnesi tikai tādā gadījumā, ja administratīvā pārkāpuma lietā vēl ir nepieciešams vākt papildus pierādījumus.

Tiesa no lietas materiāliem secina, ka policija administratīvā pārkāpuma lietvedību ir uzsākusi 2012.gada 14.februārī, bet *L.P.* saukta pie administratīvās atbildības tikai 2012.gada 22.februārī, t.i., neievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.panta otrajā daļā paredzēto termiņu administratīvā soda piemērošanai.

Tiesa norāda, ka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.panta redakcija ar likuma grozījumiem, kas stājās spēkā 2012.gada 1.jūlijā ir būtiski grozīta, tajā skaitā arī nosakot citādus administratīvā atbildības noilguma termiņus. Ņemot vērā to, ka atbildības noilguma termiņi attiecināmi uz materiālām tiesību normām, tad saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 8.panta noteikumiem ir piemērojams tāds tiesību normu regulējums, kas ir bijis spēkā pārkāpuma izdarīšanas un lietas izskatīšanas laikā iestādē, jo tas ir personai labvēlīgāks.

Izvērtējot lietas materiālus, tiesa konstatē, ka pēc administratīvās lietvedības uzsākšanas iestāde nav veikusi nekādas papildus procesuālās darbības un nav vākusi papildus pierādījumus administratīvajā lietā, tādēļ nav pamata atzīt, ka ir pastāvējis administratīvā soda uzlikšanas termiņa pagarinājuma pamats. Tajā pašā laikā secināms, ka iestāde nav ievērojusi arī speciālo noilguma termiņu – soda uzlikšanu viena mēneša laikā no lēmuma pieņemšanas par kriminālprocesa izbeigšanu, to nokavējot par desmit dienām.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 7.punkts noteic, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā ir jāizbeidz, ja ir pagājuši šā kodeksa 37.pantā paredzētie termiņi.

Šādos apstākļos, tiesa nonāk pie slēdziena, ka saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 2.punktu Lēmums ir atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

[12] Neskatoties uz procesuālo tiesību normu pārkāpumiem, tiesa citastarp konstatē, ka iestāde gan sākotnējā lēmumā, gan Lēmumā apstrīdēšanas kārtībā ir nepareizi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus, t.i., apstākļi ir izvērtēti pretēji Ludzas prokuratūras prokurora 2012.gada 12.janvāra lēmumā konstatētajam. Šajā lēmumā ir atzīts, ka cietušais *J.B.* nav pildījis dienesta pienākumus un viņa, kā arī citu personu atrašanās sūdzības iesniedzējas dzīves vietā un kratīšanas veikšana ir bijusi prettiesiska. Tiesa secina, ka iestāde ir klaji ignorējusi būtiskus apstākļus, kuriem ir bijusi nozīme pareizā lietas izlemšanā, konsekventi uzturot šādu kļūdainu pozīciju, t.sk. arī rakstveida paskaidrojumos tiesai, ka sūdzības iesniedzēja ir nodarījusi tīšus prettiesiskus miesas bojājumus cietušajam *J.B.*, kaut arī no lietas materiāliem redzams, ka šajā lietā bija jāvērtē administratīvās atbildības izslēdzošu apstākli – nepieciešamo aizstāvēšanos, kurā sūdzības iesniedzēja ir acīmredzami atradusies. Jautājums par atbildības iestāšanos var tikt vērtēts tikai tādā gadījumā, ja tiek konstatēts, ka persona ir pārkāpusi nepieciešamās aizstāvēšanās robežas.

Ņemot vērā to, ka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss neparedz tiesai tiesības pieņemt blakus lēmumu par lietā konstatētajiem pārkāpumiem, šādas tiesas norādes par iestādes pieļauto nepareizo lietas faktisko konstatēšanu ir atzīstama par tiesas citastarp izteiktu viedokli (*obiter dictum*), kas iestādei tiesiskas sekas nerada. Turklāt, ievērojot tiesas secinājumu, ka lietvedība ir izbeidzama uz patstāvīga procesuāla lietvedību nepieļaujoša apstākļa pamata, tiesa uzskata, ka nav nepieciešamības vērtēt iestādes veikto materiālo tiesību normu piemērošanu Lēmumā un citus sūdzības iesniedzējas norādītos argumentus, jo tie paši par sevi vairs nevar ietekmēt Lēmuma tiesiskumu un spēkā esamību.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 7.punktu, 289.[12]panta otrās daļas 2.punktu un 289.[18]panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

Apmierināt *L.P.* iesniegto sūdzību.

Atcelt Valsts policijas Latgales reģiona Ludzas iecirkņa 2012.gada 16.aprīļa lēmumu Nr.642-P un lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā izbeigt.

Spriedumu var pārsūdzēt Latgales apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas

Rēzeknes tiesu namā. Apelācijas sūdzība par tiesas spriedumu iesniedzama atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[1]panta, 289.[17]panta un 289.[18]panta noteikumiem.

Spriedums uzskatāms par paziņotu septītajā dienā no tā nodošanas pastā.

Tiesnesis (*personiskais paraksts*) P.Novičenoks

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas tiesnesis P.Novičenoks

Rēzeknē 2012.gada 27.decembrī